

Bibl. (universitară)
@ lei

UMOR ȘI SATIRĂ. — Redactor TEPELUȘ.

ABONAMENTE:
100 lei anual. 50 lei pe jum an

REDACȚIA ȘI ADMINISTR.
SIBIU
Str. Școlii de Înot Nr. 8-10.

ANUNȚURI:
5 lei linia petit.

Curierul băilor și vilegiaturilor

La Jilava
La Vulcana
La Sovata
La Doftana
Ba chiar și la Vacarești
Au plecat domnii Popești,
Vaxitești, Dâmboviceni,
Nuhăni, Leibovici, Halemi,
Cu dube, automobile
Sa-și petreacă dalbe zile
La umbra și la răcoare,
În degete cu inele,
Cu brațare
Ori cu lanțuri de picioare,
Ca așa e moda 'n țară
Ca în fiecare vară
Să pornească așa hai-hui,
Fiecare 'n felul lui.

Bravul nostru curier,
Un băiat cam pișicher,
A adus știri despre cură,
Despre viligeatură
Din întreaga noastră țară
Ba chiar de peste hotară;
Deci întâi o să vă spui
Din

Ocna Sibiului.

Ocna întors este „Anco”
Indigenii zic și *banco*
Când stau zilele în lanț
La *Ferbli* sau preferanț;
Singura să guverneze
Și e noaptea 'ntreaga trează;
La *Interne* (cu sifon)

Este Cosma mare domn
Șef de resort peste *Culte*
Este Albu cel de frunte,
Biju e la *Ocrotiri*
Ca-i băiat de cel subțiri,
Doctor Sturza-i la *Marină*
C'are bărci de pantomina
Și în ori și care ar
Peste băi e capitan,
La *Război* e Popa Tavi
De când a mobilizat Albii,
Iar Chioar e la *Externe*,
Caci e prea absent de-o
vreme;

Popa Sala veteranul
Și acum, ca în tot anul
Este la *Comunicații*
Pentru multe diplomații,
Caci dacă nu-i comasare,
Încă nu-i senin în zare;
Kovaci, fiind covăcit
La *Finanțe* e sortit
Pentru că de-i zi sau noapte
El e pus doar la «Intrate»
Iar când vinu-l prost și tare
Toți clienții-s la «vârsare»,
(C'asa spune perceptorul
Când îl ei cu binișorul),
Iar la *Poștă* (și confetti)
Este Radu, tistu tetii.

Ocna are încă lacuri,
Are sare, are parcuri
Are flori de zi, de seară
În sezonul ei de vară,
Crisanteme și narcisi

Chiar și bujori... circumciși,
Viermi în lacuri, pești în
parcuri,

Canapele fără arcuri,
Scumpe duduî Ocna are,
Scumpă lista de mâncare,
Ocna astăzi este dar
Un mare rau necesar.

Dela Ocna, acum rasna
Să vedem ce-i și

La Basna.

Basna-i știută la noi
Pentru porcii ei de soi
Însă n'a putut să-l prindă
Într'o vară sus la ghindă
Pe conu Alecu-al nost
Că-l luă gratis în «cost»
Are 'n schimb, precum se
știe,

Doar c'o *jumătate miie*
Vizite la Sanator
Și decor peste decor,
Băi de iod și sare are
Și pe *Păta* Basna-l are,
Deci cu Basna suntem gata
Haide-acuma

La Sovata.

Chiar familia regală
Vine în ast loc de fala,
Cu băi bune, cu confort
Și cu foști șefi de resort,
Cu miniștri cu boeri
Ea-și petrece veri de veri,

Dar de-o vreme-i acostata
Eleganta de Sovata
(Pe lângă boerii nobili)
Și de 'mbogațiți ignobili,
De-analfabeți maslinari
Și de alți milionari,
Dobitoci cu ceafa grasa
Impachetați în matasa,
Caci licheaua 'mbogațita
Face parte din elita
Și stă cu boeri la masa
Fiindcă banul nu miroasă.

Și mai are cea Sovata
Iredenta 'mbelșugata
Revarsata prin Curtici,
Jidani bogăți și calici
Incât azi Sovata-ți pare
O frumoasă fată mare
Ce-a fost supralicitata
De buni și de rai deodata.

*

Și aici ca în tot locul
Te izbește iarmarocul
Ce să 'ntinde 'n dragă voce
Ca'n corabia lui Noie
Prin restaurant, pe cale
Toți aruncă la parale,
Toți fac lux și dau pe mării
Până ce-au gătat creșarii,
Apoi rabdă și injură
Protestează și fac gură
Și arunc' a lor ocară
Numai pe sârmana țară.

Ruy-Blas

Calendar săptămânal calicesc

Nui bine să lucrezi:

Lunea, că începi prost
săptămâna.

Marțea că-i zi de târg și
atunci își bate dracul mu-
erea.

Miercurea, că vin toate ne-
volle pe capul omului prost.

Joi, fiindcă-i ziua cea mai
searbada din săptămână.

Vinerea, că-i zi de post și
sărbătoare băbească.

Sâmbăta, deoarece e ulti-
mazi când crâjmele mai sunt
deschise.

Dumineca, pentrucă-i zi
de odihna pentru munca
din celelalte șase zile;
apoi

Săptămâna brânzii,
săptămâna cea mare,
săptămâna păresemilor,
săptămâna sft. Sisoe,
săptămâna cea mică,
săptămâna cea lungă și
cea scurtă și toate saptă-
mânile de peste an, când
nu-i bine să se lucreze că
capătă omul șoaldă și-și
pierde toata pofta de mân-
care.

Nu-i bine să se lucreze
nici în anii următori, că cel
ce lucrează îmbătrânește
prea repede și nu mai are
când să-și trăiască viața.

Mai bine să nu lucrezi
niciodată nimic și numai să
traești boerește și cu glă-
juța lângă cap, ca să nu se
scoboare în picioare.

Unei micuțe fete mari.

Ești mică, dar... fată mare,
Mândră ca o turturică
Însă zestrea îți e mică
Și de-aceia n'ai catare.

Intre medic și avocat.

— Voi advocații sunteți o pacoste pe bieții oa-
meni. Când vă pica unul pe mână îi luați și pielea.

— Las'o mai domol doctore, noi luăm numai pie-
lea, dar voi îi șterpeliți și sufletul.

Vuta și Chiva.

Vuța: Ia și închină Chivo?

Chiva: La bună mână-i Vuțo și să dea Dumnezeu vânzare mai bună ca azi. Doamnă Breznăr dragă, mai bagă o fele.

Vuțo, Vuțo nu mai merg trăburile ca altădată, când cu prețul la o făchere de grînțai mă îmbrăcam și îmi făceam toate rânduelile, ba încă îmi mai rămânea și de-o festanie. Acum mi-e inima amară, par'c'ar fi cătran, de fărtoelile doamnelor de azi.

Vuța: Că bine zici Chivo. Să fărțae bată-le sfântu Pantilimon de trântotite și când îți vin la șatră sânt în stare să-ți dea șatra cu dosu 'n sus până când îți cumpără de un leu niște păstărnac.

Ba îmi vine eri una la șatră, boită cu firnais pe buze și cu negreală de plat în jurul ochilor de zăceai că-i din ftiatăr și îmi amestecă tot chelteul cu cucuruz fiert. «Ba că ăsta-i prea de lapte, ba că ăsta-i prea mic, ba că ăla-i prea strâmb», — m'o fânut soro trei sfântare de ceas până și-o găsit unul cum i-o plăcut. Când îi cucuruzu prea tinăr, ele nu, că să le dau bătrân, când îi prea bătrân, ele vreau tinăr, naiba să le mai în-

teleagă, că nu le mai poți face pe voe.

Chiva: La bună mână-i Vuțo.

Vuța: La mai bună mere.

Chiva: Ba, după ce ne-o luat pita dinaintea nasului toți fărțângăii și toți cojenii și ne fac soro concorență sfraculoasă cu castraveții și paradaisăle lor, apoi ne mai vine tot furt pe cap și blastămatul de marceriutăr, obloji'ar necuratu să-l oblojească cu controalăle lui cu tot. La bună mână-i Vuțo!

Vuța: La mai bună mere Chivo! Și-apoi trebuie să fie coada veacului soro, de atâtea blăstămății, și fărădelegi. Că-i scris la cartea legii soro că o să crăpe pământu când o veni coada veacului și o să se măn-ce om pe om. Și o să umble antițhârț cu butoiu cu beutură și care cum o bea o să fie al lui. Chivo, Chivo, o fi vai de noi și de copchii noștri.

Chiva: Păi nu vezi tu Vuțo că toate sămnele spun și arată că e aproape coada veacului. Nu vezi tu cum o zăpăcit de cap leberalii ăia pe al Hintoaii, pe a lu Pătrânel, pe Mitiu Veti, și pe toți ăialalți, cu medali-oanță, cu potilică și cu alte

parascovenii. Acum ce crezi soro că mai stau ei să scoată petriș și năsip din Tâbin? Ți-ai găsit! Umblă toată ziua de fac potilică pe la Mihai, pe la Lebu ori prin alte budegi și străgă cât îi țin boarfele că ei is mai tari, că ei o făcut pe toate, și desproprierea și coronarea și scontituțâia. Apăi cum să nu fie coada veacului soro!

Vuța: Așa așa Chivo! Ba să hi fi văzut pe-al lui Mațăfrip-te cum să bătea în chiept și să lauda că tot ei ne bagă în cămerile agricole.

Chiva: Ce-o mai hi și ălea Vuțo?

Vuța: Păi ea niște cămeri așa ca mispeturile. Bagă acolo gunoi peste gunoi și după ce o băgat tot gunoiu apoi le umplu cu ceapă dejerată cu cărălabă și cu grințaiu, ca să dea la primăvară lujeii mai de vreme.

Chiva: Dare-ar boala 'n ei să dea de vaideloci. Da ia Vuțo să mai închinăm. La bună mână-i, că n'om trăi până-i lumea. Doamnă Breznăr dragă scrie-mă sus cu două feli și rămâi sănătoasă. Hai Vuțo că o suflat de mâncare la fabrica de mață.

Vuța: Sănătate bună.

Doamna Breznăr: Să hiți sănătos.

Știri telegrafice

Agenția: Tepeluș

aduse în cifră de „Calicul”.

Păi. Mai deunăzi dlui Paulică Steffi i sa ivit un accident la „cu-glăria” din loc, unde din când n când poți face parale frumoase. La sfârșitul partiei câștigând pe el Haimaghii aces a să zice că ar fi încercat al înșela cu un „polut” pe el Steffi din care ca- uă el, care are în sânge o cantitate abundent de fosfor, s a aprins dintr'una lo înd cu pum-nul în mână și injurând tot de Sfânta Maică Precista. Zicea că de o mie de ori e mai bine să-ți ia-i o atitudine de liberal info-cat și s'o lași dracului democra-ție ca ea nu ți aduce nici un bine. decât doar, că îți zgârcește com- plect nervii. O fi având dreptate dl Paulică... Da...

Ca domnii.

— Vecinul Toader decând a venit din America a dat cu toate celea pe domnie.

— Da, fiindcă eri după ce și-a bătut bine nevasta a plecat la oraș să dea divorț.

Joacă, joacă Ursule!

Era ntr'o zi de August, cu puțin timp înaintea mobilizării generale.

Colonelul Buzavelca în mijlocul Regimentului său de Roșiori, strâns în careu în juru-i, în câmpul unde de obicei aveau loc exercitiile militare, ținea un discurs înflăcărat:

— Ofițeri, grădați și soldați, — începuse el, — în curând va veni rândul României să-și facă datoria. Regimentul... de Roșiori va fi și el chemat să-și dea tributul de sânge pentru tron și țară. Avem de împlinit o datorie mare și sfântă, și vreau ca fiecare din voi să-și dea seamă de măreția momentului când va veni, pentru ca să fe la 'nal-

țimea menirii lui de soldat și de patriot. Hotarele țării noastre sunt prea strâmte pentru suflarea românească de pretutindeni!

România cea adevărată nu e cea pe care-o știți voi dela Mehedinți la Dorohoi și dela Dunăre la Carpați, ci e aceia pe care au dorit-o patrioții noștri, și pe care au descris-o literații noștri și pe care au cântat-o și-au visat-o mai des poeții!

Sus inimile! A venit momentul să ntrevedem o Românie mare și puternică, cum a fost odinioară Dacia felix; a venit timpul să ne închiegam neamul într'o Românie care să strângă la sânul ei de mamă pe toți fii

ei de sub stăpâniri'e străine și vitregi. Români au fost pretutindeni pe unde erau odinioară Tracii, cari locuiau și dincolo de Dunăre, cum spune istoria, dar cari s'au perdut din cauza năvălirilor atâtor popoare barbare în decursul veacurilor.

A venit vremea să călcăm pe urmele strămoșilor noștri, să dăm pildă urmașilor și să le lăsăm moștenire o țară cum o cântă des poeții, din Hotin la Vatra Dornei și dela Nistru până la Tisa...

— Ce-or fi despuieții ăia de care vorbește dl Colonel? — întreabă n surdină soldatul Bondoc, pe camarazii lui din aripa stângă a unuia din escadroane!

Pe măsură ce 'nainta n discurs, Colonelul se 'nfierbânta tot mai mult: La un moment dat vorbea cu-așa convingere și povestea lucruri așa de extraordinare, că părea un inspirat care lucra sub impulsul unei puteri supranaturale.

Ca un fior străbătea printre ofițeri și soldați fie-care cuvânt a lui!

Până și caii Regimentului, parcă, conștienți de măreția momentului, nu mai mișcau din capete și nu mai dădeau din coadă!

Numa' Bondoc, țiganul, întreabă iar pe camarazii lui din plutonul I. esc. IV.

— Auzi mă vere că dracii locuesc peste Dunăre... eu știam că n coadele mărilor.

Câți-va soldați pufnesc de răs, împreună cu șeful de pluton, care nu se putuse ține nici el.

Colonelul vorbea mereu...

Când a crezut c'a spus tot ce-avea de spus, a terminat cu un „trăiească Românie și M. S. Regele“, fosoșit de un ura! formidabil al întregului Regiment.

Să fi forbit ca la jumătate de ceas... Apoi, întorcându-se cu fața nspre escadronul al IV-lea din spatele lui, fixă îndelung aripa stângă fără să zică un cuvânt,

După câte-va minute escadroanele se găseau în linie de Regiment.

— Să iese zece pași înainte măgarii dela aripa stângă a escadronului IV!

Se făcuse o tăcere mormântală, dar nimeni nu mișca din loc.

Colonelul s'apropie de escadronul al IV-lea și comandă: — Plutonul I de măgari, escadronul al IV-lea, zece pași înainte maars!

Seful plutonului vizat, un grădat, repetă comandă: — Plutonul I. zece pași înainte, maars!

— Care va să zică eu imi sparg pieptul de un ceas să învăț patriotism, și măgarii aștia zbiară ca niște măgari ce sunt! O să vă 'nvăț eu minte, pușamalelor, să mai râdeți în front! — apoi dând comandă „descălecarea” și „pe loc repaos”, Colonelul chiamă pe ofițeri în juru-i și se retrage cu ei ca la o sută de pași mai încolo, după ce și, încredințase calul unui soldat.

— O să dau un exemplu cu dobitocii aștia, se adresează el ofițerilor șezând pe iarbă, și învitând și pe ofițeri să facă același lucru. Chiamă apoi pe Plutonierul-Major și după se-i spune ce-avea de gând, îi repetă la urmă cu glas tare: — „Să mi-ți așa până s'or sătura de conversație, și să nu-i slăbești până nu ți-oi face semn eu”. Și, însoțind ordinul cu-o înjurătură cazonă: mama voastră de papugii, o să vă 'nvăț eu disciplină!

Cât ai clipi din ochi, Plutonierul-Major intrase 'n esercițiul funcțiunei. După ce încredințase caii plutonului I. oamenilor din plutonul al II-lea, luase o trăgătoare dela o șa a calului cel mai apropiat, și strângând în careu, în juru-i plutonul cu pricina, dă ordin oamenilor să-și scoată vesteanele și să le-arunce pe iarbă.

— Acu să te văd leat că nu vorbești, că te-a luat mama dracului! Ai să-mi conversezi până te-ai săturat de conversat, ca să te 'nveți minte să mai conversezi în front. Pașteie și grijană cu-i te-a făcut! *Vorbește mă! Conversează mă să te-ai dă dl Colonel!* Una, două, trei... jart! jart! cu trăgătorea, începu a-i croi!

Soldații, de și priceuseră bine ce se petrecea cu ei, totuși, neghiind cum să înceapă *conversația*, rămăseseră pentru moment muți. Ce era să converseze, că nu le ardea de loc de conversat!

Majuru atât aștepta... jart! jart! în dreapta și 'n stânga, pe spinare, peste cap, pe unde nimerea!

— Chiu! Vai! Auleu! Iartă-ne Domnule plotonier-major, că nu mai lăcem!

— Nu te las... Cristoșil Dumnezeului cu te-a făcut! *Vorbește mă! Conversează mă! Pașteie și grijană!*... jart!... jart!... Aoleoo!

Dacă văzură soldații că nu era loc de cămea a, prinseră a conversa: Ce-o fi asta pe noi, măi camarade? rupse unu. — Ne o făcuși frate Bondoc, izbucniră alții. — Așa e măi fraților, complota un altul.

— *Vorbește mă! Conversează mă!* răcnia majurul isbind cu harapnicul pe ai cari nu spuneau nimic.

— Mă ne' loane ce mai faci? — Da tu vere ce mai spui? Începură ai cari nu știau ce să spună.

— Căzu popa din gutui! — reluă unul ca să zică și el ceva.

— *Vorbește mă! Conversează mă să te-ai dă domnu colonel!* — îi dădea zor Majurul. Dar în zadar, căci soldații nu se pricepeau să converseze toți deodată.

— Au! au! aoleo! iartă-ne dle majur — se văitau ei în urma loviturilor fără milă ce primeau.

— Nu te las camarade, Dumnezeul Dumnezeului m... care a dumnezeit pe mă... *Vorbește mă! Conversează mă!* — c'asa e ordinul dlui colonel. Jart! jart! — Aoleoo!

Numai Bondoc țiganul scăpase să nu ia nici-una. căci încă de la început, fie că nu era dispus să răspundă camarazilor, fie că nu se pricepea să converseze sililit, rostea 'ntr'una cupletele pe care le cânta când colinda cu ursu prin sate.

După fiecare cuplet termina cu refrenul:

*„Joacă, joacă, ursule,
hai, dirli, dirli, dirli!”*

— Măi schimb-ô țigane, că te croiești! — îl strigă 'ntr'un moment plotonierul major.

— Iaca o schimb, dle majur, ca ursu nu joacă de voie, răspunde țiganul. Iaca acuma o schimbăr ca conversez cu Dumneavoastră... Dar imediat o dă iară în cuplete:

— Frunză verde pa'amidă
garii scroafa moarta 'n tindă,
o 'ntreba de ce a murit,
a strâns-o dracii de gât.

— Iaca sula,
nu e sula,
unde-i sula?...

— *Joacă, joacă ursule,
hai, dirli, dirli, dirli!*

— *Vorbește mă! Conversează mă!*...

Totuși conversația nu se putea urma cu toți soldații în același timp. Nici nu era posibil!

Numai Bondoc de colo s'auzea:

Au, au, au, Idito au,
unde-i iapa sa-i pun frâu,
și armasarului capăstru,
să mearga bine 'n buestru,
ca calu lu Penteșescu,
care la cat lu Grecescu,

— Uite sută,
nu e sula,
iaca sula!

— Hup în tindă
zdup în grindă,
hup în tindă pinnii,
zdup în pisma Opiții,

— *Joacă, joacă ursule,
hai, dirli, dirli, dirli!*

Soldații, dacă văzură că țiganul era mai cu noroc decât ei, începură fiștecare cu zicători de pe la țară, care cum se pricepea:

— 'ntr'un colț de baltă lată,
stă un stârc stârciogat,
mai nișel stârciogățel,
decât toți stârciogățelii.

— Pe cea margine de luncă,
trece-un om cu punga lungă,
pi li-pi cu pila 'n pungă.

— Tigvă, tigvă, terfelugă,
hururuc cutcuvă tigvă.

— Treisprăzece cocostârci pe
casa lui Cogălniceanu.

Credeți că râdea vre-unul? Ferit-a sfântul, c'ar fi fost de rădăcă n'ar fi fost de plâns.

În schimb escadroanele des-călecate leșinaseră. Râdeau soldații cu lăcr mi de se tăvăleau pe jos, iar unora le venise rău.

Numai colonelul Buzavelca privea grav din mijlocul grupului de oișeri și par'că nu lua 'n seamă ce se petrecea la câți-va pași de el. Las' să mi-i învăț minte să mai vorbească în front. Să se sature de conversație.

De la o vreme soldații simțind c'o să li se isprăvească repertoriul, începură a zice și ei după Bondoc:

*Joacă, joacă ursule,
hai, dirli, dirli, dirli...*

Da și țiganu isprăvise ale ursului... și repeta ntr'una numai refrenul.

Plutonierul major aruncă ochii înspre colonel. Buzavelca 'i face un semn afirmativ să-i lase să continue.

Nu se mai auzea decât un singur cor de strigăte:

*Joacă, joacă, ursule,
hai, dirli, dirli, dirli.*

— Joacă-l, Cristoșil și Dumnezeii cui te-a făcut! răcnia întruna majurul, ca să te 'nveți minte să mai conversezi în front să te-audă domnul colonel!

Or fi jucat ursu ca o jumătate de ceas. — Destul — face semn colonelul ridicându-s. Să mai poftască și mâine să converseze,

— Incetarea! comandă plutonierul major. La cai trap! Și sa mai poftesci leat să conversezi și altă-dată Paștele și grijania...

La câteva minute în urmă, Regimentul era în cazarmă.

A doua zi la exercițiile de regiment. numai musca s'auzea zbărâind pe câmp.

Și tăcere deplină a fost pe tot timpul. cât a rămas ca comandant al Regimentului... de Roșiori, colonelul Buzavelca.

Ceburlea

BCU Cluj / Central Sunt în siguranță.

— Blie omule, nu ți-e rușine sa furi? Ce se va alege de copiii d-tale?

— Sa fie cu estare die judecator, dar eu am numai doi feciori pe cari i-am învățat carte la oraș și acum au slujbe frumoase în menestere.

Stirile săptămânei

— prin fir cu rost fără drot —

Un profesor american a încercat prin sine greva foamei timp de 30 zile și minune mare, că nu i-sa întâmplat nimic. Americanii pe cât sunt de cumînți pe atâta sunt de proști. Ei nu știu că milioanele de nevoiași din lume, cari nu mănâncă cu săptămânile sunt tot în greva foamei și nu mai mor.

Tomescu și Munteanu și-au luat și ei ca toată lumea concediul legal de vară în seria II-a. Aspiranții de clienți pot să răsufle câteva zile liniștiți.

Comisiunea pentru aplicarea reformei administrat.ve lucrează la stabilirea granitelor Deltei Dunării, unde administrează pe locuitori bandătu Gheorghe Coșos netulburat de nimeni până azi. Noul teritoriu va primi numele „Regatul Deltei Dunării”.

Dâmboviceanu simpaticul ex-croc, va fi condamnat nu pentru că a defraudat atâtea sute de mil., ci pentru că a fugit de sub escortă, dând de lucru polițiștilor și bătăgând la răcoare pe biata sentinelă.

S'a hotărât desființarea pompierilor din țară deoarece de un timp încoace depozitele stutului nu se mai aprind.

N'are gânduri.

— Fii mai bun fiule, că D-zeu de sus le vede pe toate și iartă pe ceice se pocăesc.

— Dar pe dta cine te va erta părințele, că noi vedem că nu prea ai gânduri de pocăința.

Rudenie.

— Am dija onoare să mă prezent, Leiba Hozenfeț cumnatul lui Dumnezeu!

— Cum poți fi dta cumnat cu Dzeu?

— Sa vedeți dija, socru al meu a avut două fete, pe cea mică am luat-o eu, iar pe cea mare a luat-o Dumnezeu!

Facem de cari putem.

Un țaran vine în oraș cu copilul său de mână, pe care nu l'a prea dăruit Dzeu cu calitățile Afroditei.

Ce baiat urât! — zice un domn.

— Pai de, domnule, — îi raspunde țaranul, dacă nu avem și noi bani ca să plătim pe alții să ne facă copii frumoși, — facem și noi de cari putem!

De vorbă cu Tomescu.

Capăul nostru a reușit să stea puțin de vorbă cu Tomescu, după ce Munteanu a fost pachetat pe lumea cealaltă. Iată vorbirea între cei doi capăi:

— De unde ești?

— Din țara Românească.

— Câți ani ai?

— Mai sunt în stare să îmi țin două trei amante.

— De ce te-ai apucat de hoție?

— Pentru că și aceasta-i o meserie azi.

— Ai furat mult până acum?

— La nici un caz nu atâta cât Dâmboviceanu, tovarășii săi și alți mulți domni.

— Nu ți-e frică că te-or prinde?

— Chiar dacă m'or prinde nu au ce să-mi ia.

— Cum stai cu jandarmii?

— Stau foarte bine. Mi-e drag de ei și de aceia le port uniforma. Dar nu-i înțeleg de ce vreau să facă ei dragoste cu de-a sila cu mine.

— Cum cunoști locurile pe unde te ascunzi?

— Ma orientez cu ceasul dlui Mihalache.

— Nu ai de gând să te pocăești?

— Dacă mai trăesc încă 30 ani mă retrag la o mânăstire...

Mai mult n'am mai putut vorbi, pentru că Tomescu a trebuit să se retragă, fiindcă simțea un miros de jandarm.

Șaradă.

E-o comună și-are băi
Are parc și-are alee
Dar cuvântul de-l întorci
Da un nume de femee.

Cele mai cu efect inserate sunt cele cari se publică în răspânditele calendare

„Calendarul Calicului“ și „Calendarul pentru toți“

Trimeteți din vreme reclama firmelor Dv. administrației acestor calendare, la **Librăria Săteanului** Sibiu, Str. Pintenului No. 1.

„CASSA DE PĂSTRARE“

institut de credit și economii Săliște. Suc. Miercurea, Orlat și Sebeșul săsesc.

Popa & Lupas

croitorie de dame și domni

Sibiu

Strada Regina Maria 36.

Marele Magazin Românesc

ILIE FLOAȘIU — Sibiu

vinde en-gros și en-detail tot felul de mărfuri de manufactură și băcănie.

„VINICULTURA“

prima societate română pe acții pentru comerțul de vinuri, beuturi spirituoase și derivate s. p. a.

SIBIU, Str. Roșarilor Nr. 25.

NICOLAE MĂGEANU

magazin cu chimire, hamuri, sandale, opinci și articole de harnașament.

PITEȘTI, STR. TEIULEANU

Furnizorul Curții Regale
Marea casă de blănărie

ILIE ȘTEFLEA

Sibiu, Str. Regina Maria 28

(casa proprie)

Atelier de pictură modernă

NICOLAE TĂLMĂCEAN

Sibiu, Str. Mitropoliei 30.

Magazinul

LUCA P. NICULESCU

Casă românească de încredere.

Sucursala **SIBIU.**

Strada Regina Maria Nr. 7

CINEMATOGRAFUL „APOLLO“

rulează seară de seară cele mai interesante filme

Sibiu, Piața Unirii.

Croitoria modernă de domni

Em. Băncilă

Sibiu Strada Poștacen Nr. 15.

Magazin de cereale

D. ROȘCA

SĂLIȘTE, Strada I. Maxim

Nicolae Bloțiu

sculptor și pietrar

Săliște, Str. București 980.

Buzdughină & Stanciu

atelier mecanic

Sibiu Str. Derobanților (Lungă) 34

LIBRĂRIA SĂTEANULUI

Str. Pintenului Nr. 1 (vis-a-vis de liceul „Gh. Lazăr“).

e complet asortată cu cărți de școală pentru cursurile primare și secundare, cu revizite școlare și articole de birou, precum și cu ultimele noutăți literare. — Cărți de rugăciuni și diferite cărți pentru popor. Toate articolele de papetărie se vor găsi la „**Librăria Săteanului**“. Secție specială pentru noutățile literaturii franceze și pentru diferitele reviste literare și de specialitate.

Vânzare „En-gros“ și în Detali.

Cate de toate mărimile cu prețuri estina.